

og Lov Nr. 598 af 15. November 1918 udvidedes Korpset først til 72 Politibetjente og derefter til foruden Politichefen at bestaa af 4 Politiinspektører og 272 Politibetjente. Ved Retsplejeloven (1919) fsatsattes Antallet til 1 Politichef, 6 Politiinspektører (senere nedsat til 4) og 420 Betjente, og dets Opgave angives i Retsplejelovens § 111 at være at udføre de Politiet paahvilende Hverv indenfor den straffende Retsplejes Omraade i Overensstemmelse med den derom gældende Lovgivning og saaledes navnlig at foretage Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser; desuden paahviler det Statspolitiet at paase Overholdelsen af Lov om Tilsynet med Fremmede og Rejsende m. m. af 15. Maj 1875 samt i det Omfang, hvori dets øvrige Virksomhed tilsteder det, at yde Bistand til Opretholdelse af Sikkerhed, Fred og Orden. Ved Lov Nr. 372 af 28. Juni 1920 udvidedes Statspolitiet til 480 Betjente i Anledning af dets Overtagelse af Kriminaltjenesten i de sønderjydske Landsdele.

Statspolitiet er saaledes fra at være en Hjælp ved Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser vokset til at blive et for hele Riget, København medregnet, fælles Kriminalpoliti, dog med en Pligt til at hjælpe Ordenspolitiet med dets Opgaver, hvis det er nødvendigt.

Ved Siden heraf bestaar det kommunale Politi, hvis Opgave i Retsplejelovens § 112 angives at være i første Række at opretholde Sikkerhed, Fred og Orden og at paase Overholdelsen af Love og Vedtægter, hvorhos det kommunale Politi er pligtig at bistaa Statspolitiet i enhver Henseende i det Omfang, hvori dets øvrige Virksomhed efter Politimyndighedens Skøn tilsteder det.

Det kommunale Politi er dog paa væsentlige Punkter undergivet Statens Kontrol, idet det er underordnet Justitsministeren og staaer under hans øverste Tilsyn, ledes af statsansatte Tjenestemænd samt er undergivet Statens Bestemmelser saavel med Hensyn til Personalets Antal og Uddannelse som med Hensyn til de almindelige Betingelser for dettes Ansættelse, hvorhos Staten har givet almindelige Regler om det kommunale Politis Tjenestemænds Lønninger og Pension.

Det Spørgsmaal, der træder i Forgrunden, hvor Politiets Ordning skal drøftes, vil være, om man skal standse paa det Sted, hvortil man nu er naaet, saaledes at man beholder et for hele Riget fælles Politi, der tager sig af Kriminaltjenesten, medens den øvrige Polititjeneste udøves af kommunale Korps under en vis Statskontrol, eller om man skal gaa videre i Retning af at udvide Statens Kontrol med sidstnævnte Politikorps eller i Retning af at lade Staten overtage flere Grene af Politiets Virksomhed eller helt overtage denne. Der er vel yderligere den Mulighed at vende tilbage til atter at lade de kommunale Politikorps helt eller delvis overtage ogsaa Statspolitiets nuværende Opgaver. Omend dette muligvis uden væsentlig Skade for Tjenesten kunde lade sig gøre i København og enkelte andre store Politikredse, maa det anses for at være en ganske utilfredsstillende Ordning for Landet iøvrigt, idet de lokale og af hver sin Politimester ledede Politikorps vilde savne den Hurtighed og Handlekraft, som et fælles Politi har, og som er af væsentlig Betydning, hvor det drejer sig om Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser. Det maa ogsaa antages at være den almindelige Mening saavel blandt Befolkningen som indenfor Politiet, at Statspolitiet har løst de det paahvilende Opgaver ved den ved Retsplejeloven indførte Nyordning af Straffesagernes Behandling paa en saa tilfredsstillende Maade, at man absolut ikke bør forlade Ordningen med et for hele Landet fælles Kriminalpoliti. Bortset fra Repræsentanten for Københavns Politi er der ingen af Kommissionens Medlemmer, der har udtalt sig for en saadan Ordning. Derimod har der indenfor Kommissionen været meget delte Meninger om, hvorvidt man skal blive staaende ved den bestaaende Ordning, muligt med visse Ændringer i Retning af at forøge eller formindske Statens Kontrol med det kommunale Politi, eller om man skal søge den Udvikling fortsat,